

8 / 30969

BESTUURLIJKE INLICHTING

1e blad

INGEKOMEN
04 -11- 2009
INSPECTIE RO-OOST VI

Parketnr. : GE 66.97.336/05
Griffiennr. : 2009/ 3542

OPENBARE TERECHTZITTING VAN 27 OKTOBER 2009

De rechtbank van eerste aanleg, zitting houdende te Gent, éérentwintigste kamer, één rechter, recht sprekende in correctionele zaken, heeft het volgend vonnis uitgesproken :

Gezien de stukken van de vervolging

SCAN
6K

RO-OOST VI
1

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN :

4027/590

advocaat, geboren te _____ op
wonende te _____

VERDACHT VAN :

Te _____ :

Bij inbreuk op de artikelen, 1, 2, 99 § 1-1° (en § 3), 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (BS 08.06.1999) de bij artikel 99 § 1-1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken, die geen betrekking hebben op de stabiliteit in casu :

op het terrein, gelegen te _____ ten
kadaster gekend onder _____ in eigendom
toebehorende aan _____
namelijk het plaatsen van een houten paneel langs de straatzijde (vanaf de
rechter perceelgrens tot aan de _____ met een hoogte tussen 2,00 en 2,50
m

te _____ op niet nader te bepalen tijdstippen tussen 01.09.2004 en
01.02.2006.

HOGER BEROEP : - op 30 okt. 2009 door
- op 2 nov. 2009 door het gemeentelijk ministerie bg.

i.b.
3245

DE PROCEDURE

1. Bij de behandeling van de zaak en de processtukken werd gebruik gemaakt van de Nederlandse taal.

2. De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging. De dagvaarding werd regelmatig betekend.

De dagvaarding werd op 12 augustus 2009 overgeschreven op het hypotheekkantoor te . Deze dagvaarding vermeldt de kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp is van de tenlasteleggingen en identificeert de eigenaars ervan zoals voorgeschreven door de wetgeving inzake hypotheek. De strafvordering is ontvankelijk (art. 160 DORO).

De dagvaarding werd ook ingeschreven in het gemeentelijke vergunningenregister (art. 161 DORO).

3. De rechtbank aanhoorde :

- de vordering van het openbaar ministerie, ter terechtzitting uitgesproken door mevrouw , substituut-procureur des Konings;
- de beklagde in zijn middelen van verdediging, ter terechtzitting voorgedragen door meester advocaat te , die hem ter terechtzitting vertegenwoordigt.

OP STRAFRECHTELIJK GEBIED

De tenlastelegging

4. De beklagde is eigenaar van een woning met grote tuin langsheen de te

Het perceel is volgens het gewestplan gelegen in een woonpark.

Op 7 september 2004 meldden omwonenden aan het stadsbestuur van dat de beklagde langs de straatzijde van zijn perceel gelegen in de te een afsluiting van houten panelen met een hoogte van 2 meter tot 2,50 meter plaatste zonder stedenbouwkundige

vergunning. De afsluiting werd tevens geplaatst tot tegen de oevers van de

Uit de foto's van het strafdossier blijkt dat het over een zeer lange afsluiting gaat langsheen het ganse perceel van de beklaagde.

Na de vaststelling van dit misdrijf, diende beklaagde een regularisatievergunning in op 7 februari 2005.

Tijdens het hierop volgende openbaar onderzoek werden 6 schriftelijke bezwaren tegen de afsluiting ingediend verwijzende naar de strijdigheid met het Bijzonder Plan van Aanleg (BPA), de schending van het parklandschap en het zicht, de vrees voor precedentes in de onmiddellijke omgeving en de inpalming van de oever en trekweg.

Het schepencollege weigerde de regularisatievergunning op grond van de strijdigheid met het BPA en de aantasting van de goede ruimtelijke ordening zijnde het open karakter van het agrarisch gebied en het waardevolle landschap.

De beklaagde tekende beroep aan bij de deputatie. Hoofdzakelijk argumenteerde hij dat de afsluiting geplaatst werd uit privéredenen ter bescherming van zijn privacy en veiligheid.

Op 17 mei 2006 verklaarde de beklaagde dat de omheining er reeds 20 jaar stond en hij deze enkel mooier en steviger had gemaakt. Zowel uit de vaststellingen, de foto's als uit stuk 15 van het strafdossier blijkt evenwel dat dit helemaal niet klopt en dat een volledige nieuwe afsluiting geplaatst werd.

De deputatie verwierp uiteindelijk het beroep van beklaagde.

5. De beklaagde kan bezwaarlijk voorhouden dat het om instandhoudingswerken gaat en dat hij niet de intentie had om het misdrijf te plegen.

De beklaagde is advocaat en kon dus beter dan wie ook de regelgeving kennen en weten dat hij een stedenbouwkundige vergunning nodig had.

Hij heeft die bewust niet aangevraagd.

6. De rechtbank acht de tenlastelegging naar voldoening van recht bewezen.

Straftoemeting

7. De feiten zijn de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van een zelfde misdadig opzet, zodat voor ze samen slechts één straf moet worden opgelegd.

8. Krachtens artikel 146 van het Decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening kunnen de feiten worden bestraft met een gevangenisstraf van 8 dagen tot 5 jaar en met een geldboete van 26 tot 400.000 euro of met één van die straffen alleen in hoofde van een natuurlijke persoon, en, ingevolge art. 7bis en 41bis, § 1, Strafwetboek met een geldboete van 500 tot 800.000 euro in hoofde van de rechtspersoon.

9. Op 1 september 2009 is de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (B.S. 13.08.2009) in werking getreden.

De onderhavige feiten zijn strafbaar gebleven.

De straffen zijn dezelfde gebleven.

10. De beklaagde heeft doelbewust het misdrijf gepleegd uitgaande van de verwerpelijke opvatting dat bouw misdrijven en het herstel ervan niet ernstig worden genomen.

Hij heeft zijn eigen belang gesteld boven het belang dat de gemeenschap heeft bij een goede ruimtelijke ordening.

De op te leggen straf moet duidelijk maken dat de naleving van de regels ter bescherming van de ruimtelijke ordening ernstig genomen moeten worden en dat de beklaagde zich niet ongestraft boven de wet kan stellen.

De straf moet ook van aard zijn de beklaagde ervan te weerhouden opnieuw dergelijke feiten te plegen.

Om deze redenen dient een effectieve geldboete te worden opgelegd.

Bij het bepalen van de geldboete houdt de rechtbank rekening met de omvang van de inbreuken.

Bovendien moet ook rekening worden gehouden met de maatschappelijke kost die door de beklaagde veroorzaakt wordt in de vorm van de noodzakelijke inzet van mensen en middelen voor de handhaving. De inzet van inspectiediensten, politie en justitie betekenen voor de gemeenschap een grote kost.

WAT DE HERSTELVORDERING BETREFT

11. Het college van burgemeester en schepenen van vorderde op 13 september 2007 het herstel door afbraak van de houten afsluiting. Het vorderde eveneens het opleggen van een dwangsom van 125 euro.

De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur sloot zich per brief van 13 september 2007 bij deze herstellvordering aan.

Het openbaar ministerie sloot zich eveneens bij deze herstellvordering aan.

Zowel de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur als het openbaar ministerie vorderen ten slotte ook de oplegging van een dwangsom van 125 euro per dag vertraging.

12. De herstellvordering werd afdoende gemotiveerd en is noch onwettig, noch kennelijk onredelijk.

Het verweer van de beklaagde omtrent de beweemde onwettigheid van het Bijzonder Plan van Aanleg is niet terzake dienend.

De herstellvordering werd niet enkel gemotiveerd op basis van de strijdigheid van de werken met het BPA maar ook op basis van de aantasting van de goede ruimtelijke ordening.

Zo oordeelde het college van burgemeester en schepenen :

'Het bouwmisdrijf kan evenmin gedoogd worden om diezelfde reden: de afsluiting is een zeer opvallend en visueel storend element in de open ruimte, die nochtans heel kenmerkend is voor de omliggende omgeving. De afsluiting leidt daarenboven tot een verkleining en parcelering van het landschap. Doordat de houten omheining bovendien tot op de oever van de is opgericht, doet dit onmiskenbaar afbreuk aan het zicht. Vanuit het oogpunt van de goede ruimtelijke ordening kan dus evenmin aanvaard worden dat de omheining daar blijft staan.

De schade die door het bouwmisdrijf aan de goede plaatselijke ordening is berokkend, kan slechts worden opgeheven door het herstel van de plaats in de vorige staat, nl. door afbraak van de houten panelen.'

13. Het bedrag van de dwangsom kan door de rechter bepaald worden zelfs zonder een specifiek gevorderd bedrag of hoger dan het gevorderde bedrag.

Het volstaat dat een dwangsom gevorderd werd (Benelux Gerechtshof, 2 april 1984; R.W., 1983-84, 2681 en Cass. 22 april 1993, AR. 8875 en Cass. 21 september 1993, AR 6277).

De door het bestuur gevorderde dwangsom van 125 euro per dag moet worden opgelegd nu uit het straf dossier en de behandeling ter terechtzitting de onwil van de beklaagde is gebleken om over te gaan tot het herstel.

Het bestuur heeft er namelijk belang bij dat de veroordeelde zelf de veroordeling tot het herstel nakomt gelet op de beperkte overheidsmiddelen, de zware procedure van aanbesteding en de lange tijd nodig voor een ambtshalve uitvoering.

Tenslotte is het de beklaagde die veroordeeld wordt om de plaats in haar vorige toestand te herstellen en heeft de gemeenschap er baat bij dat dit ten spoedigste gebeurt.

Een dwangsom is daartoe het meest efficiënte middel.

OP BURGERRECHTELIJK GEBIED

14. Gelet op het bestaan van mogelijke reële, persoonlijke schade veroorzaakt door het bewezen verklaarde misdrijf past het de burgerlijke belangen aan te houden.

OM DEZE REDENEN, en gelet op de volgende artikelen :

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 36, 37, 38, 40 en 41 van de wet van 15 juni 1935;

art. 162, 182, 184, 185, 189, 190, 194, 195 van het Wetboek van Strafvordering;

art. 3, 25, 38, 40, 41, 65, 100 van het Strafwetboek;

art. 1, 2 en 3 Wet van 5 maart 1952;

art. 28 en 29 Wet 1 augustus 1985; art. 58 K.B. 18 december 1986;

art. 2, 3 en 4 Wet 26 juni 2000 (B.S. 29 juli 2000);

art. 1, 2 en 3 K.B. 11 december 2001 (B.S. 22 december 2001);

art. 4, V.T. Sv.;

alsmede de artikelen vermeld in de dagvaarding

DE RECHTBANK, recht doende **OP TEGENSPRAAK**,

STRAFRECHTELIJK

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde betichting tot een **GELDBOETE van VIJFHONDERD EURO**.

Verhoogt de geldboete met 45 opdecimes, aldus gebracht op **2.750,00 EURO**.

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de termijn bepaald bij artikel 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van **ÉÉN MAAND EN VIJFTIEN DAGEN.**

Zegt dat de beklaagde verplicht is een bedrag van **VIJFENTWINTIG EURO**, verhoogd met 45 decimes, aldus gebracht op **HONDERD ZEVENENDERTIG EURO EN VIJFTIG CENT**, te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Veroordeelt de beklaagde tot de kosten, gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, ten bate van de Staat, tot heden begroot op **68,62 EURO.**

Legt de veroordeelde eveneens een vergoeding op van **VIJFENTWINTIG EURO** in uitvoering van artikel 71 van de wet van 28 juli 1992 en het Koninklijk Besluit van 29 juli 1992 tot wijziging van artikel 91 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd door K.B. 23.12.1993 en bij K.B. van 11.12.2001.

Wat betreft de HERSTELVORDERING

BEVEELT op vordering van het college van burgemeester en schepenen, van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur en het openbaar ministerie het **herstel** uit te voeren van de plaats gelegen te
aan de , kadastraal bekend als
door de verwijdering van de houten afsluiting en dit **binnen een termijn van vier maanden** nadat dit vonnis in kracht van gewijsde is gegaan, onder **verbeurte van een DWANGSOM** lastens de veroordeelde ten voordele van het college van burgemeester en schepenen, van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur en van het openbaar ministerie van **125 euro per dag vertraging in de nakoming van dit bevel.**

ZEGT VOOR RECHT dat de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur of het college van burgemeester en schepenen, indien het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd, zelf in de uitvoering ervan kunnen voorzien, kosten hiervan verhaalbaar op de beklaagde op vertoon van een kostenstaat begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter.

BURGERRECHTELIJK

Houdt ambtshalve de overige burgerrechtelijke belangen aan.

* * * * *

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting van
ZEVENENTWINTIG OKTOBER TWEEDUIZEND EN NEGEN.

Aanwezig :

- de heer , ondervoorzitter, die de zitting voorzit,
- de heer , substituut-procureur des Konings;
- de heer , griffier.